

Lilstanden er heelt forskjellig fra vor. Jeg vil derfor stemme imod Paragraphen, idet jeg maa ansee den for at være skadelig for Boghandelen og Bogtrykkeriet. Efter denne Paragraph kan saaledes en Boghandler uden Ansvar forhandle Skrifter, naar de ere trykte udenlands, skjøndt Bogtrykkerens Navn ikke staaer paa dem; naar han derimod veed, at de ere trykte her i Landet, men ikke veed, hvem der har trykt dem, vil han ikke kunne handle med dem. Indenlands trykte Skrifters Forhandling er altsaa efter denne Paragraph større Indskrænkning underkastet, end Handlen med udenlands trykte Skrifter. Forøvrigt henholder jeg mig til hvad der ellers er anført imod Paragraphen.

Dankjer: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de District (Grundtvig) sagde i sit første Foredrag, at Bogtrykkerierne umuligt kunde trives under en Bestemmelse, som den foreslaaede. I det sidste Foredrag siger han, at det ikke kan lønne sig, fordi Mulkterne ere for høje; men dette kan naturligvis kun komme i Betragtning, forsaavidt at Bogtrykkeren forseer sig imod Paragraphen, thi ellers kommer han jo ikke i nogen Mulk, og da det er en Bestemmelse, som de meget let kunne overholde, saa er det ogsaa meget let for dem at undgaae Mulk. (Grundtvig: Og altsaa ogsaa for Bianco Luno her). Jeg troer ikke, at han nogenstunde har gjort sig skyldig i denne Henseende, og derfor factiss viist, at dette ikke er meget svært. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spandet) har meent, at der var en Ulighed for Boghandelen mellem udenlandsk og indenlandsk Skrifter, saa er det jo aabenbart, at der i visse Tilfælde kan være en Ulighed, fordi vi ikke kunne træffe Bestemmelse om, hvorledes de udenlandsk Skrifter skulle indrettes, og vi have kun det for Die eller det til Formaal, at træffe saadanne Bestemmelser, at de udenlandsk Skrifter ikke til Forulempelse skulle udøve en saadan Virksomhed, som ikke er tilladt indenlandsk Skrifter, og en saadan Bestemmelse vil ogsaa den ærede Taler have fundet i vort Forslag.

Krieger: De Bemærkninger, som den

høttagtede Justitsminister fremsatte med Hensyn til Forslaget under Nr. 1, ville ganske vist, dersom Thinget i det Hele taget maatte gaae ind paa Forslaget og tillade dets videre Fremme, komme under nærmere Overveetelse mellem anden og tredie Behandling, ved hvilken Leilighed navnlig den ærede Ministers Mening vil kunne fremtræde i en bestemt Form, saaledes at det kan vise sig, om der er nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem os eller ikke; jeg troer altsaa, at det for Diebliffet, da den ærede Minister endnu ikke har gjort noget bestemt Modforslag, vilde være mindre hensigtsmæssigt at gaae ind paa en Forklaring og et Forsvar af de Udtryk, som ere blevne berørte, hvoraf jeg gjerne erkjender, at Ordet „Dplag“, da det her tages i en vid Betydning, kan give Anledning til nærmere Overveetelse; hvorimod jeg rigtignok ganske sikkert holder for, at de Bemærkninger, der rettedes mod Ordene: „Offentliggjøres ved Trykken“, ville findes ikke at være aldeles grundede. Jeg troer nemlig, at Offentliggjørelsens Begreb er det, hvorfra man nødvendigst maa gaae ud; men jeg skal som sagt af den anførte Grund ikke nærmere gaae ind paa at belyse dette Begreb. Derimod tør jeg maaskee tillade mig en almindelig Bemærkning, som ogsaa finder sin Anvendelse med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 2 af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. N. Hansen); det er jo ganske vist, at Lovsproget ikke tør staae i nogen bestemt Strid med det almindelige Taleprog, men deraf følger ikke, at Lovsproget kan paa en vis bestemt, om jeg saa maa sige technisk, Maade fastsætte Betydningen af et Ord, der i Tale sproget har en mere løs, en noget mere ubestemt Betydning, og saaledes troer jeg, at, skjøndt man i Almindelighed ganske vist sjælnet imellem Blade og andre Skrifter, saa er det dog netop, naar man gennemfører det almindelige System, som er opstillet i de første Ser om, hvem Ansvaret paahviler, af megen Bigtighed ikke at have blandede og svævende Udtryk, men at have et bestemt Udtryk, som viser hen til den almindelige Regel, at Ansvaret paahviler den, der offentliggjør Skriftet, og uden Hensyn til Skriftets Beskaffenhed